

D O M

afsagt den 18. december 2025 af Vestre Landsrets 8. afdeling (dommerne Torben Geneser, Christian Hesthaven og Lisbeth Kjærgaard) i nævningsesag

V.L. S – 0217 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født Dato (2004)

(advokat Karoline Normann, København)

Retten i Hjørring har den 22. januar 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (rettens nr. JEA-2036/2024).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Tiltalte har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang og formildelse, herunder frifindelse for påstanden om forvaring, således at tiltalte idømmes en tidsbestemt straf, subsidiært en behandlingsdom.

Anklageren har for landsretten berigtiget tiltalen i forhold 8, således at gerningsperioden angives som ”perioden fra den 29. april 2023 til den 11. august 2023” i stedet for ”perioden fra den 29. april 2023 til den 1. juni 2023” .

Supplerende oplysninger

Der har også for landsretten vedrørende forhold 10 været afspillet videoovervågning fra Aalborg Arrest den 6. januar 2024.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 3 og fængselsbetjent Forurettede 4 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. in-stans.

Tiltalte har supplerende forklaret vedrørende *forhold 1 og 2*, at han var på Bosted 1 i 2023. Han tror, at det var kommunen, der havde tilbudt ham at komme derhen. Han ved ikke, hvorfor det var dette sted, de tilbød til ham. Det er længe siden, men det kan godt passe, at han var på botilbuddet i et halvt års tid. Han husker ikke opholdet som en god oplevelse. Det skyldes, at de ikke hjalp ham. Han ville gerne have haft hjælp til det med pædofili og også hjælp til hans misbrug af hash og alkohol. De burde fra botilbuddets side have presset på og ikke have tilladt dem at tage stoffer, men de kørte ud til sælgerne i fir-mabilen, så de kunne tage stoffer. Tiltalte har om *forhold 1* supplerende forklaret, at han den pågældende dag var glad. Han gik hen til tankstationen, da han havde et misbrug og skulle bruge penge. Det var amatøragtigt gjort og ikke planlagt. Han aner ikke, hvorfor han havde taget værktøjet med. Han kan godt huske Forurettede 1 og Forurettede 2, som var medarbejdere på bostedet. Dem havde han det generelt ikke så godt med. Han gad ikke at snakke med dem, men han var ikke sur på dem. De bad ham om mange forskellige ting. Det var forskelligt, hvordan han havde det med de ting, medarbejderne bad ham om. De to medarbejdere fulgte efter ham, da han gik hen til tankstationen, men det så han ikke. Han fandt først ud af det under retssagen. Han blev glad for, at de stoppede ham på tankstationen. Men de stalkede ham og fulgte efter ham. Han var træt af, at de fulgte efter ham, for der er ikke nogen, som kan lide at blive stalket. De to medarbejdere havde ikke nogen grund til at følge efter ham. Han har sagt mange gange til de to medarbejdere, at han ikke er glad for, at de følger efter ham. Om sagens *forhold 2* har tiltalte uddybende forklaret, at han godt kan huske Forurettede 3, som

også var medarbejder på bostedet. Han følte, at hun var den eneste gode på bostedet. Han kan godt huske, at han dagen efter episoden på tankstationen talte med Forurettede 3 om episoden og om Forurettede 2 og Forurettede 1. Han kan ikke huske, hvad han og Forurettede 3 nærmere talte om, men det med saven var en misforståelse. Han og Forurettede 3 talte nok om Forurettede 2 og Forurettede 1, fordi han var træt af, at de fulgte efter ham, hvilket han ville fortælle Forurettede 3. Han sagde det til Forurettede 3, fordi han troede, at han kunne stole på hende, men Forurettede 3 deltog i sammensværgelsen om at få ham fængslet, idet hun løj om, at han havde sagt, at han ville skære halsen over på dem. Det har han ikke sagt. Han og Forurettede 3 snakkede om Forurettede 2 og Forurettede 1 en time efter, at de havde talt om saven. Foreholdt foto på ekstraktens side 73 har tiltalte forklaret, at han kun havde skalpellerne og saven på værelset. De knive, der er på fotoet, havde personalet på bostedet på kontoret. Det, der ses længst til venstre på fotoet, er den sav, han og Forurettede 3 talte om. Han sagde til Forurettede 3, at det var en smart sav, hvis man var udenfor og ude i naturen. Han sagde til Forurettede 3, at man kunne bruge saven til at skære halsen over på nogen. Han tror, at han sagde dette, fordi han har set sådan noget i en film. Det var en sammensværgelse, der var skyld i, at han blev fængslet. Han blev overrasket, da politiet kom og anholdt ham. Han ved godt, at han gør dumme ting, som han fortryder meget. Han var ikke særlig tilfreds med at komme fra botilbuddet og ind i arresten. Han var blevet gjort til syndebuk, fordi han havde skaffet beviser, som kunne få Bosted 1 lukket. Vedrørende *forhold 10* har han supplerende forklaret, at han i fængslet ikke fik hjælp til det med pædofili og misbrug. Han kunne rigtig godt lide fængselsbetjenten Forurettede 4, og han ved ikke, hvorfor det var hende, der skulle overfaldes. Han foretog overfaldet, da han ønskede, at der blev foretaget en ny men-talundersøgelse, fordi han gerne ville have hjælp. Han havde selv sat barberbladet på kuglepennen. Han havde altid kuglepennen på sig til selvforsvar, og han havde haft den, siden han kom til arresten. Han kan godt huske, at han tog kuglepennen frem i forbindelse med episoden med Forurettede 4. Han tog den frem, fordi han ville virke psykotisk. Han ville aldrig ska-de Forurettede 4, og det var også derfor, han havde presset barberbladet helt ned, men det er ikke sådan lige at få en mentalundersøgelse. Han kunne ikke mærke, om han ramte Forurettede 4 med kuglepennen, og han kunne heller ikke se dette. Han smed i forbindelse med episoden selv kuglepennen, da han kom ned at ligge. Om *forhold 2* har tiltalte yderligere supplerende forklaret, at han skrev sine tanker om pædofili ned, fordi han havde brug for hjælp. Han havde sagt mange gange til personalet på bostedet, at han havde brug for hjælp, men han fik ikke hjælp. Han skrev mange ting ned dengang. Han kan ikke huske, om han skrev om sit misbrug. Han røg hash i den pågældende periode. Han røg hash på bostedet, mens han talte med de ansatte på stedet. De andre beboere på bostedet var flinke. Saven kan bruges ude i naturen. Han var ikke på ture med bostedet. Da han savede i noget med en snegl på,

var det på et udendørsareal ved bostedet. Der måtte han gerne have saven. Det var personalet, som bestemte, hvilke knive de skulle opbevare, og hvad han selv måtte have. Det værktøj, han havde med til Circle K-tanken, måtte han gerne have selv. Han brugte det til at lodde, og han loddede meget. Han var god til at lodde og har lært det af sin far. Forurettede 3 var en af de medarbejdere på bostedet, som han troede, at han godt kunne lide. Han troede, at de havde et fortrolighedsforhold, og han fortalte hende om de tanker, han havde. Da han talte med Forurettede 3, kørte der en YouTube-video i baggrunden, hvor der blev savet i knogler. Sådan noget så han sommetider på YouTube. Han ved ikke, hvorfor han så sådan noget, og han vil gerne have hjælp til dette. Det talte han også med Forurettede 3 om. Det var i den forbindelse, at han sagde, at man kunne bruge hans sav til sådan noget. Han kan ikke huske, hvad Forurettede 3 svarede, da han sagde dette. Han tror, at Forurettede 3 blev chokeret. Det var først en time senere, at han og Forurettede 3 talte om Forurettede 2 og Forurettede 1. Han har et mere afslappet forhold til ting, som andre synes er makabert. Senere fandt han ud af, at Forurettede 3 havde talt med Forurettede 2 og Forurettede 1, og han opfattede det som en sammensværgelse, fordi han ville få bostedet lukket. Det var smart af dem at give ham skylden. Ud over Forurettede 2, Forurettede 1 og Forurettede 3 var chefen Person 9 også involveret. Han har ikke truet nogen af de ansatte på bostedet. Om *forhold 10* har tiltalte yderligere uddybende forklaret, at når han havde den tilvirkede kuglepen på sig hele tiden, var det fordi, han var bange for at blive overfaldet af andre indsatte på grund af det, han var sigtet for. Han har ikke selv oplevet overfald, men han havde hørt, at det kunne ske. Han har uden for arresten prøvet at blive råbt ad. Personalet i arresten havde også vejledt ham om, at han ikke skulle sige til de andre indsatte, hvad han var sigtet for. Han ved ikke, om der var andre i arresten, som var sigtet for det samme som ham. Det var rart at tale med dem, der stod for mentalundersøgelsen. Han talte i arresten vist også med en psykolog. Han har ikke talt med en præst. Der var i forbindelse med episoden med fængselsbetjenten ikke nogen, som tog kuglepennen ud af hånden på ham, men han gav selv slip på den. Barber-bladet stak ikke ret meget ud af kuglepennen – måske 1-2 millimeter. Han ville ikke skade fængselsbetjenten. Det var derfor, at han havde presset barberbladet så langt ned som muligt. Han blev overrasket, da han hørte, at der var kommet mærker på fængselsbetjentens jakke. Det var ikke meningen, at det skulle ske. Han tror, at han havde kuglepennen i venstre hånd i forbindelse med episoden.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han, før han kom på Bosted 1, var på Bosted 2, hvor han afsluttede 10. klasse. Han trivedes godt på Bosted 2, fordi personalet hjalp ham. Personalet havde lyst til at hjælpe ham. Han kender ikke personalets uddannelsesmæssige baggrund, men han kunne mærke, at de arbejdede for at hjælpe ham og ikke

kun for pengene. Det var en hjælp for ham at være på Bosted 2, fordi personalet var mere engageret og også kunne hjælpe ham med de tanker, han havde. Han trivedes ikke på Bosted 1. Han har under sin varetægtsfængsling været i bl.a. Randers, Aarhus og Nyborg, og han sidder nu i Enner Mark i Horsens. Han ved ikke, hvorfor han er blevet flyttet rundt. Det er træls at blive flyttet. Han vil fremover helst være på et sted som Bosted 2. Han vil meget gerne tage imod tilbud om psykiatrisk eller psykologisk hjælp. Hans netværk består foruden hans far også af en bedstemor og en lillebror, som også har besøgt ham under varetægtsfængslingen. Han vil gerne uddanne sig til lastbilchauffør eller elektriker.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at han fortsat er ansat på Bosted 1. Arbejdet i specialenheden består i at sikre, at beboerne har trivsel og en god hverdag. Den pædagogiske indsats tilpasses de forskellige typer af beboere. Beboerne i specialenheden har alle én til én-dækning af personale, men de observeres ikke 24 timer i døgnet. Han og Forurettede 2 fulgte efter tiltalte, da tiltalte gik mod tankstationen, da det var i over-ensstemmelse med deres retningslinjer fra ledelsen i lyset af tiltaltes historik. Der havde herunder været en episode i en park i By 2, hvor tiltalte kom tilbage til bostedet og var ble-vet slået. Hans relation til tiltalte var den samme som til andre beboere. Hans oplevelse var dog, at kvinder havde lettere ved at opbygge en relation til tiltalte, måske fordi mænd ud-gjorde en fysisk trussel over for tiltalte. Tiltalte havde lettere ved at blive fortrolig med kvindelige kolleger og viste for eksempel også kollegaen Forurettede 3 forskellige videoer. Det gjorde han nok som en trussel og for at se, hvordan Forurettede 3 ville reagere. Da de kom tilbage fra tankstationen, havde tiltalte ikke rettet en vrede mod ham og Forurettede 2 personligt, men mod deres funktion eller profession. Da de kom hjem, steg tiltalte ud af bilen, smækkede døren hårdt og gik over på en shelterplads, og han var vred. Der havde ikke været brug for nogen særlig overtalelse for at få tiltalte ind i bilen, men tiltalte var vred i det øjeblik, hvor de holdt på bostedet. Tiltalte smadrede herefter nogle ruder. Tiltalte kom til skade, og de kørte ham på skadestuen. Vidnet trak en læge til side og satte ham ind i situationen, herunder at de havde forsøgt at få tiltalte indlagt dagen forinden, for at høre, om lægen kunne ”trække i nogle tråde”. Det kunne lægen godt, og de kørte tiltalte til ”psyk” i By 1. Som vid-net husker det, blev tiltalte herefter indlagt. Tiltalte blev formentligt udskrevet næste for-middag. Da han mødte ind næste aften, fik han på et overdragelsesmøde af Forurettede 3 og Person 1 fortalt, hvad tiltalte havde sagt. Han, Forurettede 3 og Person 1 er sideordnede. Han har aldrig set den video, som tiltalte havde afspillet for Forurettede 3. Han har hørt om tiltaltes sav, at det skulle være en garrotte med tænder på, som tiltalte ville kvæle ham med. Måske ville tiltalte også partere ham. Han har aldrig set saven. Han er uddannet skolelærer, men har 7-8 års erfarin-

ger i socialpsykiatrien. Det var en ordre fra ledelsen, at de skulle følge efter tiltalte. Det vidste tiltalte godt, men han var utilfreds med det. Reglerne gav ikke mulighed for fysisk tilbageholdelse af tiltalte, så hvis der skete noget, skulle de kontakte politiet. De agerer forskelligt, alt efter om det er borger mod borger eller borger mod personalet. Hvis en beboer lavede fysisk udfald mod personale, måtte de forsøge at lave en magtanvendelse. Personalet var i forhold til beboerne ligestillede, og beboerne havde ikke primære kontaktpersoner. Tiltaltes humør svingede meget alt efter, hvilke personer der var på arbejde. Tiltalte var meget opsøgende, når Forurettede 3 var på arbejde. Tiltalte havde problemer med pædofile tilbøjeligheder. Det var ikke noget, han talte med tiltalte om, men det gjorde bl.a. Forurettede 3. De er ikke behandlere og kunne ikke hjælpe tiltalte med disse tilbøjeligheder. Tiltalte var ny hos dem, og det tog tid at lære ham at kende. Tiltalte ville godt kunne blive henvist til behandling. Botilbuddet har bl.a. en psykiatrikonsulent tilknyttet. Personalet ville også kunne kontakte politiet. Han har kun kendt til tiltaltes mere makabre univers ud fra, hvad tiltalte fortalte og viste til de andre medarbejdere. Han viste dem bl.a. forskellige videoer, herunder parteringsvideoer. Det virkede som om, at tiltalte forsøgte at få en reaktion og en normalitetskorrigerende for at finde ud af, hvad der var normalt. Han tror, de forsøgte at normalitetskorrigerende tiltalte og forklare ham, hvad der var normalt, men andet havde personalet ikke de faglige kompetencer til. Da tiltalte tog ned på tankstationen, manglede tiltalte penge til hash. Han ved ikke, hvor mange penge tiltalte brugte på hash. Der boede en anden på botilbuddet, som tiltalte havde noget samrygning med, og der foregik nok også noget handel. Botilbuddets politik var, at hashrygning ikke var OK, men de kunne ikke gøre noget ved det, så beboerne måtte gøre det på eget værelse. Det er en standardpolitik på mange bosteder. Det kan godt være, at han først den 27. september 2023 hørte om tiltaltes trusler mod ham. Dagen før episoden på tankstationen havde de forgæves forsøgt at få tiltalte indlagt, men som han husker det, blev tiltalte indlagt efter episoden på tankstationen. Foreholdt politirapport vedrørende afhøring af vidnet den 27. september 2023, ekstraktens side 136, tredjesidste afsnit, har han forklaret, at som han husker det, kørte de vist tiltalte hjem til botilbuddet, fordi tiltalte skulle hente noget tøj, inden han skulle indlægges. Tiltaltes udtalelse til Forurettede 3 om at ville partere vidnet, var nok en normalitetstestning. Som han fik det fortalt af Forurettede 3, var truslerne fra tiltalte kun rettet mod ham. Tiltalte havde sagt, at han ville gemme sig bag en dør og så komme frem og kvæle ham. Han konfronterede ikke tiltalte med udtalelserne, da han mødte ind til nattevagten kl. 22.30. De havde ikke aftaler med tiltalte om, hvor tiltalte måtte opbevare sine knive eller våben. De vil helst ikke have den slags på botilbuddet, men de kan ikke forhindre beboerne i at have dem.

Forurettede 2 har supplerende forklaret, at hun var sammen med sin kollega, Forurettede 1, i forbindelse med episoden på tankstationen. Hun er fortsat ansat på Bosted 1. Hun havde på botilbuddet oplevet forskellige forhold med tiltalte, som gjorde, at det var besluttet, at de skulle følge ham. Tiltalte var bl.a. flere gange gået fra botilbuddet og havde op-søgt små piger i nærmiljøet. De skulle derfor passe ekstra på ham. Tiltalte har ikke været udadreagerende over for hende. Tiltalte havde et tiltagende misbrug og forsøgte meget at komme væk fra botilbuddet for at skaffe hash. Tiltalte blev mere opsøgende, når han røg hash. Hun tror også, at tiltalte røg hash for at dulme sine smerter. Tiltalte virkede presset og blev mere og mere optaget af sin telefon. Tiltalte virkede skrøbelig og sårbar. Tiltalte var ny på stedet, og de kendte ham ikke så godt. Hun har ikke set børneporno på tiltaltes telefon. Hun har flere gange set våben på tiltaltes værelse. Tiltalte sagde åbent og direkte, at han var pædofil, og at han tændte på små piger. Ved tankstationen steg hun ud ad bilen og sagde til tiltalte, at han skulle komme med dem hjem, fordi det var ved at være spisetid. Tiltalte satte sig uden videre ind i bilen, men han begyndte på vej hjem at skælde ud. På botilbuddet smadrede han herefter nogle ruder og kom til skade. Forurettede 1 og Forurettede 3 tog med tiltalte på skadestue. Hun har ikke hørt noget om, at tiltalte på turen hjem fra By 1 har sagt noget truende. I dagene efter denne episode udtalte tiltalte vist mest trusler rettet mod Forurettede 1, men det kan også være, at tiltalte har nævnt hende. Hun har ikke set den par-teringsvideo, som tiltalte har set. Hun ved ikke, om tiltalte var i besiddelse af en sav. Tiltalte var dækket op én til én med personale. Personalet er til stede døgnet rundt, men er ikke sammen med beboerne, når de opholder sig på deres værelser. Tiltalte var mere knyttet til Forurettede 3 end til de andre medarbejdere. Tiltalte sagde engang til hende, at han var besat af Forurettede 3. Hun har ikke set ting på tiltaltes telefon. Hun har set hjemmelavede våben, som blev beslaglagt på tiltaltes værelse. Det var sølvtråde og små knive. Tiltalte afleverede det også løbende til personalet. Bostedet skulle opbevare beboernes våben i aflåste skabe. Tiltalte viste kun sine videoer til og talte kun om sin pædofile tilbøjeligheder med Forurettede 3. Hun har kun hørt om tiltaltes mere makabre interesse i forbindelse med den konkrete episode, hvor tiltalte afspillede en lydfil for Forurettede 3. Hun har ikke hørt sit eget navn nævnt i forbindelse med, at tiltalte udtalte trusler. De trusler, tiltalte havde udtalt rettet mod Forurettede 1, hørte hun om dagen efter, det var blevet sagt, hvor hun læste Forurettede 3's indførelse i journalen. Forurettede 1 var ikke direkte nævnt i Forurettede 3's referat, men det var anført, at Forurettede 3 var ”bekymret for kolleger”. Hun tænkte, at det var synd for tiltalte, og at han ikke havde det ret godt. Det er ikke første gang, at hun har oplevet, at beboere udtaler noget rettet mod personale. Tiltalte blev mere presset, når der ingen hash var. Beboerne måtte ikke ryge hash på botilbuddet, men det gjorde tiltalte alligevel på sit eget værelse. Når det skete, blev det påtalt over for ham. Per-

sonalet havde tæt kontakt med deres leder, og medarbejderne var også gode til at snakke sammen, når der var episoder, som gav anledning til det. Det var lederen, som traf beslutning om at kontakte politiet.

Forurettede 3 har supplerende forklaret, at hun var ansat som socialpædagogisk medarbejder på Bosted 1 på det pågældende tidspunkt. Hun havde ikke nogen særlig rolle i forhold til tiltalte. Hun havde en god relation til tiltalte, og hun var den eneste, som tiltalte ville snakke med. Der var på botilbuddet både domsanbragte psykisk syge beboere, som havde en begrænsning på tre timers udgang, og beboere som tiltalte, der havde friere rammer. Tiltalte var kommet til botilbuddet fra Bosted 2, men der var mange ting, som de ikke havde fået overleveret fra Bosted 2, og som kom bag på dem på Bosted 1. Bl.a. blev de meget overraskede over tiltaltes interesse for børn, som de konstaterede, når de var ude med ham. Tiltalte fortalte også om nye kærestes, som han havde fået, og viste billeder af små piger og drenge, som han havde taget nede i byen. Personalet havde ikke regnet med, at tiltalte var så kompleks, som han viste sig at være. Når man ikke er domsanbragt, er det kommunen, som betaler for opholdet på botilbuddet. Hun var på sygehuset med en anden beboer på dagen for episoden med tiltalte på tankstationen, og hun hørte derfor først om den bagefter. Efter at tiltalte havde knust ruderne på bostedet, var hun med tiltalte på skadestuen. Da hendes kolleger kom hjem fra tankstationen med tiltalte, gik tiltalte ud i haven, og kollegerne sagde, at tiltalte var irriteret. Deres erfaring var, at det i sådan et tilfælde var bedst at lade tiltalte være, men kort efter begyndte tiltalte at smadre ruderne. Dagen efter var hun gået ind på tiltaltes værelse. Hun gik derind, fordi hun havde en jakke, der var gået i stykker, og tiltalte var meget kreativ og ville gerne sy den for hende, Tiltalte virkede ikke vred, og de talte ikke om Forurettede 2 og Forurettede 1, før hun spurgte ind til det. Det gjorde hun, fordi tiltalte virkede urolig og afspillede lyde. Hun havde en fornemmelse af, at det handlede om noget andet end noget med nogle andre beboere. Hun hørte kun de lyde, der blev afspillet, og så ikke videoerne. Det startede vist med, at tiltalte sagde ”vil du høre noget sjovt”. Hun svarede ja, og han afspillede herefter lydsekvenserne. Tiltalte begyndte herefter at fortælle hende om, at det var parteringer, man kunne høre. Tiltalte havde nogle gange tidligere talt om ham, der havde parteret én i Skov. Tiltalte fortalte nu, at han sov til disse lyde. Han blev helt elektrisk og havde svært ved at holde på sig selv. Det var hendes indtryk, at det, som tiltalte sagde om at ville partere nogen, alene var rettet mod Forurettede 2 og Forurettede 1, og at det var fordi, at tiltalte var så vred. Det var tydeligt at se i tiltaltes øjne, at han blev vred, og han rystede. Hun blev ikke bange på egne vegne i situationen, men hun blev bange på Forurettede 2's og Forurettede 1's vegne. Hun var bange for, at det kunne ende med, at tiltalte ville

gøre alvor af det, fordi man aldrig helt vidste, hvor man havde tiltalte. Da tiltalte, mens de sad på værelset, gik op til tøjskabet og savede i et hjørne i skabet, blev han helt manisk. Da hun tog saven ud af hånden på tiltalte og sagde, at han skulle stoppe, sagde tiltalte, at det var det samme, han ville gøre mod Forurettede 2 og Forurettede 1. Tiltalte sagde, mens han stod med sa-ven, at han ville save i Forurettede 2 og Forurettede 1 og partere dem. Tiltalte havde også nævnt Forurettede 2 og Forurettede 1, da hun og tiltalte forinden havde siddet i sofaen. Hun tror ikke, at tiltalte prøvede at fremkalde en reaktion hos hende eller gøre hende bange, så hun var ikke et sekund i tvivl om, at det var ment som en trussel. Hun har tidligere arbejdet i en tøjbutik og i et fængsel, men hun er ikke uddannet fængselsfunktionær. Bosted 1 var hendes første arbejdsplads med den type personer, som det bosted havde som beboere. Hun var ansat der i ca. 1½ år. Beboerne havde faste kontaktpersoner, men det var ikke hende, der var tiltaltes kontaktperson. Hun var dog den, som tiltalte var mest glad for, og han var mere fortrolig med hende end med de andre medarbejdere. Han fortalte uden tvivl mere til hende, end han fortalte de andre medarbejdere. De personer, som tiltalte talte om at være kæreste med, var drenge. Hun og tiltalte talte også om hans pædofili. De talte om, at de ting, han havde gang i, ikke var så smarte. Lederen sagde til hende, at hun ikke skulle tale så meget med tiltalte om den slags. De kom aldrig videre med at finde hjælp til tiltalte til at håndtere sine pædofile tendenser. Tiltalte var meget lukket omkring sin telefon, og hun har aldrig fået lov til at kigge i den, men de har talt om dark web. Hun følte sig aldrig truet af tiltalte. Da hun sad på tiltaltes værelse den pågældende dag, fortalte tiltalte hende, at han var sur på Forurettede 2 og Forurettede 1. Tiltalte fortalte ikke specifikt, hvorfor han var sur på dem, men hun vidste godt, hvad der var sket forud. Det var på sin telefon, at tiltalte afspillede YouTube-videoen med lyden af partering. Det skete nok, efter at hun havde været på tiltaltes værelse i 15-20 minutter. Det var første gang, at tiltalte konkret fortalte hende, at han var fascineret af den slags, og at han godt kunne lide at sove til lyden af videoen. Da tiltalte viste hende saven, sagde tiltalte, at den var god til at save halsen over på folk med, og at det kunne være Forurettede 1. Om natten blev hun ringet op af sin leder, der sagde, at hun skulle til Aalborg for at blive afhørt, og at det derfor var godt at notere forløbet ned. Hun noterede derfor forløbet på sin telefon. Det, hun har noteret på telefonen, er det, hun forklarede til politiet. Hun kan i dag ikke huske, om tiltalte også havde nævnt Forurettede 2. Hun kan ikke huske, hvornår hun lavede dagsbogsnotatet på bostedet, men det skal medarbejderne gøre, før deres vagt slutter. Episoden med sa-ven er ikke noteret, men det talte hun med sin leder om. Hun tror, at det er hendes leder, der har givet informationerne herom videre til Forurettede 1, fordi Forurettede 1 mødte ind til nattevagt. Det var ikke hendes opgave at give de oplysninger videre til Forurettede 1. Hun mener ikke, at hun fik saven fra tiltalte i forbindelse med episoden på værelset. Måske afleverede tiltalte

den selv til personalet. Tiltalte afleverede dagligt tilspidsede våben mv., som han selv havde lavet. Foreholdt en politirapport vedrørende afhøring af vidnet den 27. september 2023, ekstraktens side 131, sidste afsnit, har hun forklaret, at der på kontoret stort set altid lå ting fra tiltalte. Efter denne episode med tiltalte, som førte til, at han blev afhentet, har hun ikke haft kontakt med tiltalte ud over ved det seneste retsmøde.

Fængselsbetjent Forurettede 4 har supplerende forklaret, at hun den pågældende dag var på arbejde som fængselsbetjent i Aalborg Arrest. Det var ikke den afdeling, hun normalt var på, men hun havde haft vagter der i ny og næ uden, at der havde været problemer med tiltalte. Hun er heller ikke bekendt med, at kolleger havde haft problemer med tiltalte. Hun havde i forbindelse med episoden låst tiltalte ud af cellen, da han skulle på toilettet. Da tiltalte kom tilbage, ville hun låse ham ind i cellen igen. Hun kunne ikke mærke noget på ham, men da hun trådte et skridt tilbage for at lukke celledøren, blev han stående i døren, så hun ikke kunne lukke den. Tiltalte havde noget i hånden, som han hakkede ud efter hendes ansigt med, men hun parerede, og tiltalte ramte hende ikke. Hun kunne ikke se, hvad det var, tiltalte havde i hånden. Da de var kommet ud på gangen, og hun fik bistand af kolleger, tabte tiltalte genstanden. Hun så ikke, at tiltalte tabte genstanden, og det var en kollega, som samlede den op. Hun mindes ikke, at tiltalte sagde noget i forbindelse med episoden. Hun mærkede ikke, at hun blev ramt af genstanden, og hun opdagede først skaderne på sin trøje dagen efter episoden. Hun kom ikke noget til i forbindelse med episoden ud over, at hun fik en meget lille rift på hånden. Hun så, at tiltalte lavede en bevægelse med hånden med genstanden i retning mod hendes skulder. Tiltalte havde været hos dem i arresten i et pænt stykke tid, og hun havde tidligere haft flere vagter på afdelingen, uden at der havde været problemer. Kun i særlige tilfælde tages der særlige forholdsregler i forhold til de enkelte indsatte. De indsatte, der er specielt udsatte for overfald fra andre indsatte, tager personalet særlige hensyn til, men alle indsatte på afdelingen sidder for lukkede døre. Hun er ikke bekendt med, at tiltalte havde kontakt til andre indsatte. Hun havde ikke hørt, at tiltalte var særligt udsat. Hun har ikke det indtryk, at der var personale, som tiltalte talte særligt med. Tiltalte talte vist mest med præsten. De indsatte kan skrive en anmodning om at få kontakt til sundhedsfagligt personale. Præsten er der flere gange om ugen. Hun var ikke bekendt med, at tiltalte var frustreret over noget med en mentalerklæring. Personalet talte om tiltaltes særlige forhold, da han kom til afdelingen, men de er på afdelingen vant til at håndtere indsatte med forskellige diagnoser.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

” K e n d e l s e:

7 nævninger og samtlige dommere udtaler:

Vi tiltræder vedrørende *forhold 2* af de grunde, som byretten har anført herom, at Forurettede 1 og Forurettede 2 som pædagoger på Bosted 1, hvor tiltalte boede, er omfattet af den personkreds, der er beskyttet efter straffelovens § 119.

Vi lægger efter bevisførelsen, herunder Forurettede 3's forklaring, til grund, at tiltalte den 23. september 2023 var sur på Forurettede 1 og Forurettede 2 som følge af episoden ved tankstationen dagen forinden. Dette understøttes af tiltaltes adfærd, da tiltalte sammen med Forurettede 1 og Forurettede 2 var kommet tilbage til botilbuddet efter turen til tankstationen, hvor tiltalte knuste otte ruder på botilbuddet.

På baggrund af Forurettede 3's sikre og troværdige forklaring herom lægger vi desuden til grund, at tiltalte under en samtale med Forurettede 3 på sit værelse på botilbuddet den 23. september 2023 på sin telefon satte lyd til en video, hvor der sker partering, at han fandt sin sav frem, og at han sagde til Forurettede 3, at han forestillede sig at skære halsen over på eller partere nogen med saven, og at det var hendes to kolleger, Forurettede 1 og Forurettede 2. Vi lægger desuden til grund, at tiltalte i forbindelse med, at han havde savet i et klædeskab, sagde til Forurettede 3, at det var det samme, som han ville gøre ved Forurettede 1 og Forurettede 2. Det anførte understøttes til dels af vidnet Forurettede 1's forklaring om, hvad der blev viderebragt til ham om indholdet af Forurettede 3's samtale den 23. september 2023 med tiltalte.

Efter en samlet vurdering af de omstændigheder, hvorunder tiltalte sagde det anførte til Forurettede 3, finder vi, at udtalelserne må forstås som trusler om at begå vold mod Forurettede 1 og Forurettede 2, hvilket må have stået tiltalte klart.

Uanset at tiltalte ikke fremsatte truslerne direkte over for Forurettede 1 og Forurettede 2, og uanset at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at indholdet af truslerne i forbindelse med episoden ikke blev viderebragt til Forurettede 2, finder vi det bevist, at tiltalte ved at fremsætte truslerne over for Forurettede 1's og Forurettede 2's kollega, Forurettede 3, har haft forsæt til, at truslerne blev viderebragt til dem.

Vi stemmer på denne baggrund for at tiltræde, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

En nævning udtaler:

Jeg finder, at der vedrørende forhold 2 ikke er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis for, at tiltalte under samtalen med Forurettede 3 på sit værelse på botilbuddet den 23. september 2023 har fremsat trusler rettet mod Forurettede 2, men alle trusler rettet mod Forurettede 1. Idet jeg i øvrigt tilslutter mig det, som flertallet har anført, stemmer jeg for med den nævnte begrænsning at finde tiltalte skyldig i dette forhold.

En nævning udtaler:

Jeg finder, at tiltalte med rette har antaget, at hans samtale med Forurettede 3 på sit værelse på botilbuddet den 23. september 2023 var fortrolig, og at han kunne gå ud fra, at indholdet af samtalen ikke blev videregivet til andre. Jeg finder det således ikke bevist, at tiltalte havde forsæt til, at truslerne mod Forurettede 1 og Forurettede 2 blev videregivet til dem. Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte i forhold 2.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen tiltræder landsretten, at tiltalte er skyldig i forhold 2.

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Fængselsbetjent Forurettede 4 har også for landsretten afgivet en sikker og troværdig forklaring, hvis rigtighed bestyrkes af den foreviste videoovervågning fra Aalborg Arrest og skaderne på hendes jakke i bryst- og maveregionen. I forbindelse med episoden brugte tiltalte en kuglepen, som han havde monteret et barberblad i enden af. På denne baggrund findes det bevist, at tiltalte havde forsæt til voldsudøvelsen, herunder til at udøve grov vold. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er skyldig i *forhold 10*.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse om skyldsspørgsmålet stadfæstes. “

Straffastsættelse

Der er afgivet 16 stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om forvaring og 2 stemmer for at idømme tiltalte forvaring.

Tiltalte er nu fundet skyldig i bl.a. forsøg på røveri, forsøg på en alvorlig voldsforbrydelse og trusler af den i straffelovens § 266 nævnte art. Tiltalte er tidligere ved dom af 31. januar 2022 straffet med betinget fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 245, stk. 1.

Efter erklæringen af 3. maj 2024 vedrørende den seneste mentalundersøgelse af tiltalte og Retslægerådets seneste erklæring vedrørende tiltalte af 5. juli 2024 frembyder tiltalte en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og anvendelse af forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Flertallet finder efter en samlet bedømmelse af karakteren af de forhold, som tiltalte nu er fundet skyldig i, sammenholdt med oplysningerne om tiltales person, herunder navnlig om tidligere kriminalitet, hvor tiltalte kun én gang tidligere er straffet, at der – uanset de læge-lige udtalelser om tiltaltes personlighedsmæssige egenart – ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at tiltalte frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, hel-bred eller frihed, at betingelserne for at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1, er opfyldt.

Mindretallet finder efter en samlet bedømmelse af karakteren af de forhold, som tiltalte nu er fundet skyldig i, sammenholdt med oplysningerne om tiltales person, herunder navnlig om tidligere kriminalitet, og under hensyn til de lægelige udtalelser grundlag for at antage, at tiltalte frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at betingelserne for at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1, er opfyldt.

I overensstemmelse med udfaldet af stemmeafgivningen frifindes tiltalte for påstanden om forvaring.

Alle voterende finder navnlig under hensyn til Retslægerådets erklæring af 5. juli 2024, at der ikke er grundlag for i medfør af straffelovens § 69 at træffe bestemmelse om foranstaltninger som nævnt i § 68, 2. pkt., i stedet for at idømme straf.

Alle voterende finder herefter under hensyn til karakteren af forholdene, at straffen, der udmåles som en fællesstraf med straffen på 4 måneders fængsel i henhold til dommen af 31. januar 2022, jf. straffelovens § 61, stk. 2, skal fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, § 119, stk. 1, § 119, stk. 5, jf. stk. 1, § 119 b, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. § 21, § 235, stk. 2, og § 291, stk. 1 og stk. 2, og knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 8.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte, straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Torben Geneser

Christian Hesthaven Lisbeth Kjærgaard

